

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Α. Μουγή, Ε.Δ.

Αρ. Υπ.: 8205/15

Αστυνομικός Διευθυντής Λάρνακας

v.

- 1.
- 2.

Κατηγορουμένων

Ημερομηνία: 5 Φεβρουαρίου, 2018

Εμφάνσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: κα Γιακουμεττή

Για τον Κατηγορούμενο αρ. 1: κ. Πολυχρόνης

Κατηγορούμενος 1 παρών

ΠΟΙΝΗ

Ο Κατηγορούμενος 1 έχει βρεθεί ένοχος με δική του παραδοχή σε επτά κατηγορίες για τα αδικήματα του τραυματισμού κατά παράβαση του *άρθρου 234(α) του Ποινικού Κώδικα* (κατηγορίες 2, 3 και 4), της μεταφοράς μάχαιρας εκτός κατοικίας κατά παράβαση των *άρθρων 82(2) και 85* (κατηγορία 5), της ανησυχίας κατά παράβαση του *άρθρου 95 του Ποινικού Κώδικα* (κατηγορία 6), της συμπλοκής κατά παράβαση του *άρθρου 89* (κατηγορία 7) και της βαριάς σωματικής βλάβης κατά παράβαση του *άρθρου 231 του Ποινικού Κώδικα* (κατηγορία 8).

Να σημειωθεί ότι το αδίκημα της συμπλοκής αντιμετώπιζε και ο δεύτερος Κατηγορούμενος ο οποίος όμως έχει δηλώσει παραδοχή σε προηγούμενο στάδιο της διαδικασίας και έχει επιβληθεί ποινή.

Τα γεγονότα που συνθέτουν τη διάπραξη των αδικημάτων έχουν τεθεί από πλευράς Κατηγορούσας Αρχής δεν έχουν αμφισβητηθεί και έχουν ως ακολούθως:

Στις 7/11/14 στο νυχτερινό κέντρο Mare διεξαγόταν πάρτυ από μαθητές και καθηγητές του νυχτερινού γυμνασίου - λυκείου Βεργίνας. Στο εν λόγω υποστατικό μετέβηκαν για διασκέδαση ο Κατηγορούμενος μαζί με άλλα πρόσωπα μεταξύ των οποίων και οι φίλοι του [REDACTED] και [REDACTED]. Ο [REDACTED] φοιτούσε κατά τον επίδικο χρόνο στο πιο πάνω νυχτερινό σχολείο, όχι όμως και ο Κατηγορούμενος. Κατά τη διάρκεια της διασκέδασης μετά τα μεσάνυχτα ο MK11 επί του κατηγορητηρίου ο οποίος είναι ιδιοκτήτης του κέντρου διαπίστωσε ότι η παρέα του Κατηγορουμένου δημιουργούσε φασαρία και φάνινονταν μεθυσμένοι, γι' αυτό τον λόγο είπε στους υπαλλήλους του να σταματήσουν να σερβίρουν αλκοόλ σε αυτή την παρέα. Ο [REDACTED] μπήκε μέσα από το μπαρ, πήρε μια μπουκάλια ούισκι και την πήρε στο τραπέζι του που βρισκόταν ο Κατηγορούμενος, χωρίς να πληρώσει. Ο MK11 πήγε στο τραπέζι που καθόταν η παρέα του Κατηγορουμένου και ζήτησε όπως του επιστρέψουν την μπουκάλια. Ο Κατηγορούμενος συζήτησε έντονα για λίγα λεπτά με τον ιδιοκτήτη και τους υπαλλήλους του υποστατικού. Ακολούθως ο [REDACTED] MK4 ο οποίος ήταν πρόεδρος του μαθητικού συμβουλίου του σχολείου πήγε στο σημείο που γινόταν η συζήτηση του Κατηγορουμένου μαζί με τον ιδιοκτήτη και ήρθε σε λεκτική αντιπαράθεση με τον Κατηγορούμενο και τον φίλο του [REDACTED]. Λόγω της αντιπαράθεσης αυτής της λεκτικής μαζεύτηκαν και άλλοι μαθητές του σχολείου και ακολούθησε σύρραξη. Συνεπεία της σύρραξης ήταν φωνές, σπρωξίματα και μερικά χτυπήματα από διάφορα πρόσωπα που βρίσκονταν εκεί στην σύρραξη εντός του Mare. Στην σύρραξη συμμετείχε τόσο ο MK4 όσο και ο Κατηγορούμενος και ο φίλος του [REDACTED] και άλλα πρόσωπα. Ακολούθως το προσωπικό του νυχτερινού κέντρου οδήγησε εκτός του υποστατικού τον Κατηγορούμενο μαζί με τους φίλους του. Μετά από πάροδο λίγων λεπτών ο Κατηγορούμενος εισήλθε εκ νέου εντός του κέντρου και προκαλούσε τα πρόσωπα που ήταν στην παρέα του MK4 να βγουν εκτός του κέντρου. Μόλις εξήλθαν του κέντρου,

ακολούθησε εκ νέου σύρραξη η οποία έλαβε χώρα μπροστά από το κέντρο και στον πλευρινό διάδρομο που οδηγεί προς την θάλασσα. Κατά τη δεύτερη αυτή σύρραξη ο Κατηγορούμενος ανέσυρε μαχαίρι που είχε πάνω στα κλειδιά του με λεπίδα μήκους 15 εκατοστών, το οποίο κατέληγε σε μυτερή άκρη. Τραυμάτισε τους ██████████ MK1, ██████████ MK2, ██████████ MK3 και τον ██████████ MK4. Ο Κατηγορούμενος έφυγε από την σκηνή μετά που τραυμάτισε τα πρόσωπα αυτά μαζί με τους φίλους του ██████████ και ██████████. Οι Παραπονούμενοι MK1-4 μεταφέρθηκαν με ασθενοφόρο στο Γενικό Νοσοκομείο Λάρνακας. Κρίθηκε αναγκαία και άμεση η εισαγωγή στο χειρουργείο του ██████████ ██████████ αφού καρφώθηκε το μαχαίρι μέσα στο μάτι του.

Ο MK1 κτυπήθηκε γύρω από τον αριστερό οφθαλμό. Έγινε συρραφή του τραύματος στο δέρμα και κατά την εξέταση του από τον οφθαλμίατρο είχε οπτική οξύτητα 1/60, αριστερά περιοφθαλμική εκχύμωση και ο αριστερός βολβός ήταν στην θέση απαγωγής χωρίς κίνηση των οφθαλμικών μυών και χωρίς αντίδραση της αριστερής κόρης οφθαλμού. Χειρουργήθηκε και βρέθηκε μικρό κομμάτι από το μαχαίρι. Η όραση του στο αριστερό μάτι είναι μειωμένη κατά 58% και θα υποβληθεί σε νέα χειρουργική επέμβαση τον Ιούνιο του τρέχοντος έτους. Λόγω του τραυματισμού πάσχει από διπλωπία. Ο MK2 έφερε τραύμα στην πρόσθια κοιλιακή χώρα μήκους δύο εκατοστών που ήταν βαθύ ως επίσης και επιφανειακό τραύμα στο αριστερό κατώτερο ημιθωράκιο. Κατά την χειρουργική επέμβαση βρέθηκε διάτρηση του λεπτού εντέρου σε δύο σημεία. Ο MK3 έφερε βαθύ τραύμα στην αριστερή πλάγια κοιλιακή χώρα μήκους δύο εκατοστών και επιφανειακό τραύμα στο αριστερό μηρό. Το τραύμα στην κοιλιακή χώρα κατά την χειρουργική επέμβαση διαπιστώθηκε ότι επεκτεινόταν στον οπισθοπεριοναϊκό χώρο. Ο MK4 έφερε πέντε τραύματα που ήταν ένα πάνω από τον ομφαλό, ένα τραύμα στην αριστερή πλάγια κοιλιακή χώρα, ένα τραύμα στην αριστερή θωρακοκοιλιακή χώρα, ένα τραύμα στο αριστερό πλάγιο κατώτερο ημιθωράκιο και ένα τραύμα στο ανώτερο τριτημόριο του στέρνου. Κατά την χειρουργική επέμβαση διαπιστώθηκε διάτρηση του περιτοναίου ενώ το τραύμα στο στέρνο είχε διατρήσει το μπροσθιο θωρακικό τοίχωμα μέχρι το περικάρδιο.

Ο ΜΚ2 παρέμεινε για νοσηλεία στο Γενικό Νοσοκομείο Λάρνακας μέχρι 13/11/14 και ο ΜΚ3 παρέμεινε για νοσηλεία μετά την χειρουργική επέμβαση μέχρι 13/11/14. Ο ΜΚ4 παρέμεινε για νοσηλεία μετά την χειρουργική επέμβαση μέχρι 14/11/14. Ο ΜΚ1 παρέμεινε στο Γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας μέχρι την 15/11/14. Οι ΜΚ2, 3 και 4 ανάρρωσαν πλήρως ενώ ο ΜΚ1 υπέστη μόνιμη βλάβη. Εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης εναντίον του Κατηγορουμένου όπου συνελήφθηκε για τα αδικήματα στα οποία έχει δηλώσει παραδοχή Ο Κατηγορούμενος είναι λευκού ποινικού μητρώου.

Ο συνήγορος υπεράσπισης για σκοπούς μετρίασμού της ποινής υιοθέτησε το περιεχόμενο της έκθεσης του Γραφείου Ευημερίας στην οποία αναφέρονται οι προσωπικές, οικογενειακές και οικονομικές περιστάσεις του Κατηγορούμενου. Είναι ηλικίας σχεδόν 23 χρόνων, κατάγεται από την Αραδίππου και προέρχεται από πολυμελή οικογένεια της οποίας είναι το δεύτερο παιδί. Τη φύλαξη και φροντίδα του ίδιου αλλά και των αδελφών του είχε για αρκετά χρόνια η μητρική γιαγιά του λόγω δυσκολιών που αντιμετώπιζαν οι γονείς τους στο γονικό τους ρόλο ενώ στην συνέχεια ο ίδιος και τα αδέρφια του τέθηκαν υπό την φροντίδα των υπηρεσιών κοινωνικής ευημερίας. Η μητέρα του παρουσιάζει μέχρι και σήμερα προβλήματα ψυχικής υγείας ενώ ο πατέρας του έκαμε στο παρελθόν χρήση εξαρτησιογόνων ουσιών και αντιμετώπιζε και προβλήματα τζόγου. Ο Κατηγορούμενος μετά την αποφοίτηση του από το γυμνάσιο εγκατέλειψε το σχολείο και εργάστηκε για κάποιο χρονικό διάστημα στο Δημαρχείο της Αραδίππου και στη συνέχεια ως ελαιοχρωματιστής. Μετά την ολοκλήρωση της στρατιωτικής του θητείας παρέμεινε άνεργος και λάμβανε δημόσιο βοήθημα και εδώ και ένα χρόνο λαμβάνει ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Αυτή την περίοδο συμβιώνει με κοπέλα από την Αραδίππου. Ο κ. Πολυχρόνης αναφέρθηκε σε έκταση σε σχέση με τις προσωπικές περιστάσεις του Κατηγορούμενου και τις τραγικές συνθήκες κάτω από τις οποίες γεννήθηκε και μεγάλωσε ο Κατηγορούμενος. Αναφέρθηκε στα προβλήματα ψυχικής υγείας της μητέρας του η οποία πάσχει από σχιζοφρένεια και έχει νοσηλευθεί αρκετές φορές στο νοσοκομείο της Αθαλάσσας. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα στην ηλικία των τριών χρόνων τον Κατηγορούμενο τον ανέλαβε η

γιαγιά του. Για κάποιο διάστημα φιλοξενήθηκε από την παιδική στέγη αφού η γιαγιά του λόγω προβλημάτων υγείας δεν μπορούσε να τον φροντίζει. Το 2004 ανέλαβε την επιμέλεια όλων των παιδιών της οικογένειας, το Γραφείο Ευημερίας αφού είχε γίνει παράπονο από το σχολείο που φοιτούσαν ότι τα παιδιά έφεραν ίχνη κακοποίησης και τα παιδιά τέθηκαν υπό την επιμέλεια των υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας. Με την ανάληψη της φροντίδας του Κατηγορούμενου από τις υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας ορίστηκε ως ανάδοχη οικογένεια η οικογένεια της θείας του. Τα υπόλοιπα παιδιά τέθηκαν και αυτά σε ανάδοχες οικογένειες σε διαφορετικές θείες τους. Ο συνήγορος υπεράσπισης αναφέρθηκε και στα προβλήματα που τόσο ο πατέρας του αντιμετωπίζει αλλά και τα αδέρφια του και τη ζωή την οποία είχαν μέχρι και την ενηλικίωση τους. Ανεφερε περαιτέρω ότι 17/9/16 ο Κατηγορούμενος είχε εμπλακεί σε δυστύχημα χωρίς όμως ο ίδιος να φέρει οποιαδήποτε ευθύνη και είχε υποστεί σοβαρούς τραυματισμούς αφού είχε υποβληθεί σε χειρουργική επέμβαση όπου τοποθετήθηκε πλατίνα στο δεξί του πόδι και δεν μπορεί να εργαστεί. Γι' αυτές τις σωματικές βλάβες έχει απαίτηση εναντίον ασφαλιστικής εταιρείας και εκκρεμεί το θέμα αποζημίωσης του την οποία όταν λάβει, πρόθεση του είναι να αποζημιώσει τους Παραπονούμενους. Σε σχέση με τις συνθήκες διάπραξης των αδικημάτων, αναφέρθηκε ότι ο Κατηγορούμενος τελούσε υπό την επήρεια μέθης κατά τον χρόνο διάπραξης κάτι το οποίο θα πρέπει να ληφθεί υπόψη από το Δικαστήριο ως μετριαστικός παράγοντας. Κάλεσε επίσης το Δικαστήριο ο συνήγορος υπεράσπισης να λάβει υπόψη του το νεαρό της ηλικίας του και ειδικότερα το γεγονός ότι κατά την ημερομηνία διάπραξης των αδικημάτων ήταν ηλικίας 19 χρόνων, την έμπρακτη μεταμέλεια που εκφράζεται με την πρόθεση του Κατηγορούμενου να αποζημιώσει, το λευκό ποινικό μητρώο του, τον χρόνο οποίος έχει παρέλθει αφού τα αδικήματα διαπράχθηκαν 8/11/14 και το Δικαστήριο καλείται να επιβάλει ποινή τρία και πλέον χρόνια μετά, έχοντας υπόψη ότι υφίσταται αλλαγή των προσωπικών περιστάσεων του Κατηγορούμενου και αυτά συνίστανται στη βιολογική αλλαγή του Κατηγορούμενου, τα προβλήματα υγείας και αναπηρία του λόγω του δυστυχήματος το 2016, το ότι συμβιώνει με κοπέλα και διαμένει σήμερα σε διαμέρισμα και των προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζουν τα αδέρφια του. Ήταν τέλος η εισήγηση της υπεράσπισης ότι το Δικαστήριο δύναται να αναστείλει την εκτέλεση τυχόν ποινής

φυλάκισης επιβάλλει λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων περιστατικών του Κατηγορούμενου, το ότι τελούσε σε κατάσταση μέθης, τις προσωπικές του περιστάσεις και τα τεράστια προβλήματα που έχει περάσει, το λευκό ποινικό μητρώο του και το νεαρό της ηλικίας του τόσο κατά τον χρόνο διάπραξης των αδικημάτων όσο και σήμερα, την παραδοχή του και έμπρακτη μεταμέλεια του ως επίσης και τον χρόνο ο οποίος έχει παρέλθει.

Τα αδικήματα στα οποία ο Κατηγορούμενος έχει δηλώσει παραδοχή είναι ιδιαίτερα σοβαρά με πιο σοβαρό από όλα το αδίκημα της πρόκλησης βαριάς σωματικής βλάβης που σύμφωνα με το *άρθρο 231 του Ποινικού Κώδικα* τιμωρείται με ποινή φυλάκισης 7 χρόνων ή σε χρηματική ποινή ή και οι δύο αυτές ποινές.

Στην υπόθεση Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας v. Τόκαλλου (2001) 2 ΑΑΔ 95, αναφέρθηκε ότι:

«Η χρήση βίας κατά του συνανθρώπου συνιστά αδίκημα ιδιάζουσας σοβαρότητας· πλήττει το θεμελιώδες δικαίωμα της σωματικής ακεραιότητας του ατόμου το οποίο κατοχυρώνει το Άρθρο 7.1 του Συντάγματος και καταρρακώνει την αξιοπρέπειά του. Η ωμή χρήση βίας είτε ως μέσο επικράτησης, είτε ως μέσο εκδίκησης, είτε ως μέσω τιμωρίας, δεν έχει καμία θέση στην κοινωνία των ανθρώπων. Η εκδήλωση της πρέπει να τιμωρείται με την αυστηρότητα που επιβάλλει η σοβαρότητα του εγκλήματος και η ανάγκη για την γενική καταστολή τέτοιας συμπεριφοράς.»

Στην υπόθεση Mehmet Urgan v. Αστυνομίας (2011) 2 ΑΑΔ 189 αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Τα φαινόμενα βίας που συχνά παρατηρούνται τον τελευταίο καιρό σε διάφορες εκφάνσεις της κοινωνικής ζωής, μας προκαλούν ιδιαίτερη ανησυχία. Η βία στα γήπεδα, στους δρόμους, στην οικογένεια, ακόμα και στα σχολεία, είναι πλέον θέματα της καθημερινότητας. Προτού αυτά τα φαινόμενα προσλάβουν μεγαλύτερες διαστάσεις και με ολέθριες συνέπειές κάποιος πρέπει να προβληματιστούν ώστε εγκαίρως και με τα κατάλληλα μέτρα να αντιμετωπιστεί όσο μπορεί πιο αποτελεσματικά η κατάσταση. Τα Δικαστήρια από τη δική τους πλευρά οφείλουν να μεριμνούν ώστε υποθέσεις αυτού του είδους να εκδικάζονται χωρίς

καθυστέρηση και να επιβάλλονται στους δράστες αποτρεπτικές ποινές στέλνοντας ένα μήνυμα μηδενικής ανοχής».

Στην υπόθεση Constantin Loja v. Δημοκρατίας (2009) 2 ΑΑΔ 624, η επιβληθείσα ποινή φυλάκισης 2 ½ ετών μειώθηκε κατ' έφεση σε ποινή φυλάκισης 12 μηνών για αδίκημα πρόκλησης βαριάς σωματικής βλάβης ενόψει της ισχυρότατης πρόκλησης την οποία δέχθηκε ο εφεσείων.

Στην υπόθεση Σακαρίδης v. Αστυνομίας κ.ά. (2011) 2 ΑΑΔ 272 οι εφεσείοντες παραδέχθηκαν πέντε κατηγορίες που αυτοί αντιμετώπιζαν από κοινού και τους επιβλήθηκαν πρωτόδικα συντρέχουσες ποινές φυλάκισης με μεγαλύτερη εκείνη των 2 ½ ετών για το αδίκημα της βαριάς σωματικής βλάβης ως επίσης επιβλήθηκαν σ' αυτούς και άλλες ποινές για άλλα αδικήματα. Ένα από τα θύματα της επίθεσης υπέστη θλαστικό τραύμα, μώλωπες στη δεξιά μετωπική χώρα, αιμάτωμα μύτης, εκχυμώσεις, μώλωπες, μεγάλο θλαστικό τραύμα στη δεξιά ζυγωματική χώρα, κάταγμα ρινικού οστού, τρία κατάγματα στους μετωπιαίους κόλπους δεξιά και μικρό κάταγμα κρανίου. Υποβλήθηκε σε εγχείρηση από ειδικό νευροχειρουργό, ο οποίος διαπίστωσε ότι το κάταγμα του ρινικού οστού ήταν συντριπτικό, με αιμάτωμα στη βάση του και ότι υπήρχε μεγάλο θλαστικό τραύμα μετωποκροταφικά, που εκτεινόταν πέραν του τριχωτού της κεφαλής του. Υπέστη, επίσης, κρανιοεγκεφαλική κάκωση. Χειρουργήθηκε από ειδικό ωτορινολαρυγγολόγο, ο οποίος διαπίστωσε, μεταξύ άλλων, κάταγμα ρινικού οστού και αιμάτωμα κάτω από το δεξί μάτι. Το άλλο θύμα από την επίθεση που δέχθηκε υπέστη μώλωπες στην μύτη, το μέτωπο και κάταγμα ρινικού οστού. Η ποινή φυλάκισης που επιβλήθηκε στους εφεσείοντες μειώθηκε σε 18 μήνες καθότι το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν συνεκτίμησε ότι υπήρξε σχετική πρόκληση.

Στην υπόθεση Αχτάρ v. Αστυνομίας (2010) 2 ΑΑΔ 397, οι εφεσείοντες μεταξύ άλλων αντιμετώπιζαν το αδίκημα των πράξεων που σκοπεύουν την πρόκληση βαριάς σωματικής βλάβης κατά παράβαση του άρθρου 228(α) και την πρόκληση βαριάς σωματικής βλάβης. Οι τέσσερεις αστυνομικοί τραυματίστηκαν με ένα από αυτούς να έχει υποστεί τους σοβαρότερους τραυματισμούς με σοβαρής μορφής αστάθεια του

αριστερού αγκώνα, με πλήρη ρήξη των έσω πλαγίων συνδέσμων και της έσω πλευράς του θύλακα αριστερού αγκώνα. Χρειαζόταν χειρουργική επέμβαση για σταθεροποίηση του αγκώνα. Οι ποινές φυλάκισης μειώθηκαν για μεν τον εφεσείοντα στην Ποινική Έφεση αρ. 207/089 σε ποινές φυλάκισης 18 μηνών και 1 χρόνου, για τον εφεσείοντα στην Ποινική Έφεση 208/08 μειώθηκε σε ποινή φυλάκισης 2 ½ ετών και 3 ετών και για τον εφεσείοντα στην Ποινική Έφεση με αρ. 209/08 μειώθηκε σε ποινή φυλάκισης 2 ½ ετών.

Τα γεγονότα στην παρούσα περίπτωση είναι ιδιαίτερα επιβαρυντικά για τον Κατηγορούμενο. Απρόκλητα, εφόσον το συμβάν εντός του υποστατικού είχε λήξει και ο Κατηγορούμενος με την παρέα του είχαν φύγει από αυτό, εισήλθε εκ νέου στο υποστατικό και προκαλούσε τους Παραπονουμένους να βγουν έξω. Όταν αυτοί βγήκαν έξω τους επιτέθηκε με μαχαίρι, τραυματίζοντας τους ΜΚ2, 3 και 4 και προκαλώντας βαριά σωματική βλάβη στον ΜΚ1 επιφέροντας του μάλιστα και μόνιμη βλάβη στην όραση του. Ο Κατηγορούμενος εκδήλωσε μία συμπεριφορά η οποία θα μπορούσε να οδηγήσει και σε πιο τραγικά αποτελέσματα έχοντας υπόψη ότι έφερε πάνω του, έστω και στα κλειδιά του, μαχαίρι με λεπίδα μήκους 15 εκατοστών. Δεν διαφεύγουν του Δικαστηρίου τα τραύματα που προκλήθηκαν και στους τέσσερις Παραπονουμένους όπως έχουν τεθεί από πλευράς Κατηγορούσας Αρχής.

Παρά ταύτα το Δικαστήριο έχει καθήκον να λάβει υπόψην του όλους τους μετριαστικούς παράγοντες οι οποίοι έχουν τεθεί από πλευράς υπεράσπισης έτσι ώστε η ποινή που θα επιβληθεί να αρμόζει στο πρόσωπο του συγκεκριμένου παραβάτη.

Το πρώτο ζήτημα που θα πρέπει να εξεταστεί είναι αυτό του χρόνου ο οποίος έχει παρέλθει.

Σε σχέση με τον χρόνο εξετάζοντας το θέμα της παρέλευσης αρκετού χρόνου από την ημερομηνία των αδικημάτων μέχρι σήμερα, αναφέρω ότι σύμφωνα με την υπόθεση Γενικός Εισαγγελέας ν. Αβρααμίδη (1993) 2 Α.Α.Δ. 355 η καθυστέρηση

είναι ένας παράγοντας που λαμβάνεται υπόψη κατά την επιμέτρηση της ποινής. Έχει επίσης νομολογηθεί ότι η πάροδος μακρού χρονικού διαστήματος από την διάπραξη του αδικήματος μειώνει ουσιαστικά την ανάγκη για αποτρεπτικότητα της ποινής και δεν ασκεί αναμορφωτικό ρόλο στον κατηγορούμενο. Αναφέρω ενδεικτικά της αποφάσεις Μιχάλης Χαραλαμπίδης ν. Αστυνομίας (1999) 2 Α.Α.Δ. 109, Γεώργιου Πότση ν. Αστυνομίας (2000) 2 Α.Α.Δ. 252 και Γενικός Εισαγγελέας ν. Νεοκλέους ν. Αστυνομίας (2001) 2 Α.Α.Δ. 48.

Η νομολογία δίδει επίσης ιδιαίτερη σημασία στο χρονικό διάστημα που έχει μεσολαβήσει εάν εν τω μεταξύ οι προσωπικές συνθήκες ενός κατηγορουμένου έχουν αλλάξει. Σχετική είναι η υπόθεση Σωτήρης Αβραάμ ν. Αστυνομίας (2005) 2 Α.Α.Δ. 365.

Τα αδικήματα έχουν διαπραχθεί 8/11/14 και η υπόθεση καταχωρίστηκε 22/7/15, δηλαδή μετά παρέλευση 8 μηνών. Θεωρώ ότι ο χρόνος αυτός δεν είναι υπερβολικός έχοντας υπόψη το σύνολο της μαρτυρίας το οποίο η πλευρά της Κατηγορούσας Αρχής είχε να συλλέξει. Το Δικαστήριο καλείται να επιβάλει ποινή τρία και πλέον χρόνια μετά, πλην όμως η υπόθεση μετά και τον διορισμό συνηγόρου αναβαλλόταν λόγω αιτήματος της πλευράς της υπεράσπισης. Δεν παύει όμως να έχουν παρέλθει τρία χρόνια, κάτι το οποίο λαμβάνεται υπόψη ως μετριαστικός παράγοντας δεδομένου ότι κατά τον χρόνο διάπραξης των αδικημάτων ο Κατηγορούμενος ήταν 19 ετών και σήμερα είναι σχεδόν 23. Η αλλαγή των προσωπικών του περιστάσεων τις οποίες επικαλέστηκε η πλευρά της υπεράσπισης θεωρώ ότι δεν είναι τέτοιας έκτασης που θα επιδρούσαν καταλυτικά σε σχέση με την ποινή που θα πρέπει να επιβληθεί.

Περαιτέρω και προς όφελος του Κατηγορούμενου λαμβάνω υπόψη μου την παραδοχή του, το λευκό ποινικό μητρώο του, τις οικογενειακές του περιστάσεις και ειδικότερα τα δύσκολα παιδικά χρόνια που έχει περάσει όπως αυτά έχουν τεθεί από τον συνήγορο υπεράσπισης, τα προβλήματα υγείας τα οποία αντιμετωπίζουν οι γονείς του αλλά και άλλα μέλη της οικογένειάς του, το γεγονός ότι είχε εμπλακεί σε δυστύχημα που

του προκάλεσε σοβαρή σωματική βλάβη, το γεγονός ότι συμβιώνει με κοπέλα, το ότι είναι άνεργος, ως επίσης και το γεγονός ότι κατά τον χρόνο διάπραξης των αδικημάτων τελούσε σε κατάσταση μέθης. Είναι νομολογημένο ότι όταν ο δράστης κατά τη διάπραξη του αδικήματος βρισκόταν σε κατάσταση μέθης και δεν έθεσε τον εαυτό του σε αυτή την κατάσταση για να διαπράξει το αδίκημα, λαμβάνεται υπόψη ως μετριαστικός παράγοντας. Λαμβάνονται τέλος υπόψη όλα όσα ο συνήγορος υπεράσπισης έχει αναφέρει αλλά και το περιεχόμενο της έκθεσης του Γραφείου Ευημερίας.

Παρά τους πιο πάνω μετριαστικούς παράγοντες οι οποίοι έχουν ληφθεί υπόψη και έχουν επιδράσει ως προς το ύψος της ποινής, δεν είναι δυνατό όμως να διαφοροποιήσουν το είδος της, που θα πρέπει να είναι αυτό της φυλάκισης.

Ως εκ τούτου επιβάλλονται στον Κατηγορούμενο οι κάτωθι ποινές:

- Στην κατηγορία 2, ποινή φυλάκισης 6 μηνών.
- Στην κατηγορία 3, ποινή φυλάκισης 6 μηνών.
- Στην κατηγορία 4, ποινή φυλάκισης 6 μηνών.
- Στην κατηγορία 5, ποινή φυλάκισης 6 μηνών.
- Στην κατηγορία 6, ποινή φυλάκισης 15 ημερών.
- Στην κατηγορία 7, ποινή φυλάκισης 1 μηνός.
- Στην κατηγορία 8, ποινή φυλάκισης 18 μηνών.

Οι ποινές να συντρέχουν.

Θα προχωρήσω τώρα να εξετάσω το ενδεχόμενο αναστολής εκτέλεσης της ποινής φυλάκισης που έχει επιβληθεί στον Κατηγορούμενο ως ήταν και η εισήγηση της πλευράς της υπεράσπισης.

Η ευχέρεια του Δικαστηρίου για αναστολή εκτέλεσης της ποινής φυλάκισης έχει διευρυνθεί από την τελευταία τροποποίηση του **Νόμου 95/72** με τον τροποποιητικό **Νόμο 186(Ι)/03**, όπου το νέο **άρθρο 3 (2)** προνοεί τα ακόλουθα:

«Το Δικαστήριο διατάσσει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής φυλάκισης, αν αυτό δικαιολογείται από το σύνολο των περιστάσεων της υπόθεσης και τα προσωπικά περιστατικά του κατηγορούμενου».

Θεωρώ χρήσιμο να αναφερθώ αρχικά στις υποθέσεις **Πανιαβλάς ν. Αστυνομίας (1998) 2 Α.Α.Δ 240** και **Γενικός Εισαγγελέας ν. Βασιλείου (2003) 2 Α.Α.Δ. 21**, στις οποίες η ποινή φυλάκισης που είχε επιβληθεί αναστάληκε ενόψει των ιδιαίτερων περιστάσεων των εν λόγω υποθέσεων κατά χρόνο μάλιστα που η ευχέρεια του Δικαστηρίου ήταν πολύ πιο περιορισμένη.

Σε σχέση με το **άρθρο 3(2) του τροποποιητικού Νόμου 186 (Ι)/03**, αντλώ καθοδήγηση αναφορικά με την εφαρμογή του από τις υποθέσεις **Παπαευσταθίου ν. Αστυνομίας (2004) 2 Α.Α.Δ 39**, **Τραλαλάς ν. Αστυνομίας (2004) 2 Α.Α.Δ 323** και ειδικότερα **Χριστοφίδης ν. Δημοκρατίας (2004) 2 Α.Α.Δ. 148** και **Γενικός Εισαγγελέας ν. Κανάρη (Αρ. 2) (2005) 2 Α.Α.Δ. 327**.

Χρήσιμη αναφορά γίνεται επίσης στην υπόθεση **Γενικός Εισαγγελέας ν. Τζαουχάρη (2005) 2 Α.Α.Δ. 161**, στην οποία παρέπεμψε το Δικαστήριο ο συνήγορος του Κατηγορούμενου, και στο ακόλουθο απόσπασμα:

«Με βάση τα κριτήρια που ίσχυαν πριν τον περιορισμό της εξουσίας του δικαστηρίου όπως είχε επιβληθεί με το Ν. 41(Ι)/97 (που τώρα έχει καταργηθεί), τα κριτήρια που μπορούσε να λάβει υπόψη το δικαστήριο κατά την άσκηση της διακριτικής του ευχέρειας να εκδώσει ή όχι τέτοιο διάταγμα ήσαν τα ακόλουθα: (α) η σοβαρότητα του αδικήματος και τα κίνητρα διάπραξης του (β) το ποινικό μητρώο του κατηγορουμένου δηλαδή αν είναι τέτοιο που υπάρχει η ανάγκη αποτροπής και (γ) η διαγωγή του κατηγορουμένου μετά τη διάπραξη του αδικήματος συμπεριλαμβανομένης και της μεταμέλειας. Ένας κατηγορούμενος με λευκό ποινικό μητρώο έχει καλύτερη απαίτηση για αναστολή (βλ. Sentencing In Cyprus του κ. Γ. Μ.

Πική, σελ. 11-13, Γενικός Εισαγγελέας ν. Σατανά κ.ά. (1996) 2 Α.Α.Δ. 257 και Γενικός Εισαγγελέας ν. Λ. Φανιέρου (1996) 2 Α.Α.Δ. 303».

Το Δικαστήριο έχει αναφερθεί προηγουμένως σε σχέση με τις προσωπικές περιστάσεις του Κατηγορουμένου και τα περιστατικά της υπόθεσης κατά την επιμέτρηση της ποινής.

Με βάση όμως τα δεδομένα που έχουν τεθεί ενώπιόν μου, κατάληξη του Δικαστηρίου είναι ότι ούτε τα περιστατικά της υπόθεσης αλλά ούτε και οι προσωπικές περιστάσεις του Κατηγορουμένου είναι τέτοιες που θα δικαιολογούσαν την έκδοση διατάγματος αναστολής εκτέλεσης ποινής φυλάκισης που έχει επιβληθεί.

Ως εκ τούτου, η ποινή φυλάκισης θα είναι άμεση και από αυτή θα αφαιρεθεί η περίοδος που τελεί υπό κράτηση.

(Υπ.)
Λ. Μουγής, Ε.Δ.